

پاشنه آشیل سیاست اقتصادی فراموشی مردم است

وقتی اصل مردم نباشند این گونه بیان می‌شود که اگر دولت منابع مادی نداشته باشد نمی‌تواند اشتغال و رشد و… درست کند به بیان دیگر نبود منابع بهانه‌ای می‌شود برای چرایی اصل قرار نگرفتن مردم از سوی دولت. سؤال این است: حد حداکثری دولت از برای خدمت به مردم در قالب اشتغال چیست؟ کارگر کردن مردم؟ این حد نگاه دولت از برای خدمت به مردم است، یعنی اگر جامعه این را بپذیرد که دولت باید سراغ مصداقی اهداف اقتصادی برای کسب درآمد پیش رود، حد نهایی‌ت‌که دولت از برای مردم خواهد ساخت حقوق معیشتی بر آنها خواهد بود و در نتیجه استعداد ششایی‌ها محقق نمی‌شود و استعداده‌ها پرورش نمی‌یابد.

شما درآمدهای این دولت را چند صد برابر کنید، آیا به نظر زمان آن می‌رسد که دولت را به آن طریق ببینید که اشتغال را منطبق بر تعالی انسان‌ها برای رشد و تکامل فردی تعریف کنید؟ مسئله چیست؟ در برخی کشورهای اروپایی چه مزیتی وجود دارد که اگر به آن مزیت مادی رسیده‌شود، اشتغال در آن سطوح قابل تعریف خواهد شد؟

یکی از ردیف‌های هزینه‌ای صاحبان سیاست‌هزینه‌ها برای تحقیق و توسعه درون‌زا از جنس توسعه تجربی در صنعت است، این هزینه همان اقتصادسازی است که با محوریت انسان است و این همان رشد و تعالی انسان‌هاست، باید بپذیریم که تأمین مالی بخشی از اقتصاد اروپاست؛ بخشی که توسعه برون‌زا را ایجاد می‌کند اما درایران توسعه برون‌زا با روش کشورهای توسعه یافته رخ نمی‌دهد بلکه توسعه برون‌زا بازم‌هم مصداق اهداف اقتصادی صاحبان سیاست می‌شود!

باید پذیرفت‌که ریل گذاری انجام گرفته توسط این دولت از برای سیاست در ایران اشتباه است، اشتباه است به این علت که هدفگذاری اشتباه است زیرا در هدفگذاری اصل مردم نیستند بلکه اصل و شالوده برنامه‌های طراحی شده، کسب درآمد دولت است و در رهگذر این هدفگذاری قرار است بخشی از آن درآمد به مردم برسد. به مردم هم که می‌رسد باز از این جیب به آن جیب می‌رود بی‌آنکه ارتقایی از برای انسان‌ها رقم بخورد. به نظر می‌رسد نسخه و درمان در حرکت در مسیر دولت شهیدبشتی‌هاست، دولت شهیدبشتی‌ها سراغ مصداقی اهداف اقتصادی که آنها را درست می‌دانست می‌رفت(کشاورزی)؛سراغ عزیزان کشاورز که کشاورزی خود را رها کرده بودند می‌رفت و می‌گفت‌ای عزیزان، دولت از برای شما زمین در اختیار خواهد گذاشت، دولت برای شما چاه خواهد زد، آیا شما تمایل به برکتش و کشاورزی در شرایطی‌که دیگر خود کارفرما بر خود هستید را خواهید داشت و بر خواهید گشت؟ این دولت کجاست، آن دولتی که اصل بر مردم بود کجاست. وقتی اصل بر مردم نباشد و اصل بر پیوند سیاست با اهداف اقتصادی باشد، مصوبه آب و کمبود منابع جایگزین اصل مردم می‌شود و بدبختانه جامعه نیز قبول می‌کند. متأسفانه جامعه ایران دولت شهیدبشتی‌ها را فراموش کرده است، اگر اسمی از شهیدبشتی برده می‌شود در حداسم است، آن مژه‌هایی که شهیدبشتی از اجرایی کردن اقتصاد تعاون بیان می‌کرد بیان نمی‌کنند. شهیدبشتی‌ها سخن از آن نمی‌کردند که ببخشید منابع نیست و نمی‌شود. این ریل گذاری چه چیزی می‌تواند اصلاح شود؟ آیا فعالیت‌های اقتصادی اصلاح می‌شود، آیا افراد کارفرما می‌شوند، آیا حد اشتغال از کارمندی و کارگری ارتقا می‌یابد؟ در توسعه تجربی که رسالت آن اقتصادسازی از برای مردم است، این مردم هستند که برای دولت تعیین می‌کنند چگونه و چقدر در ازای چه چیز که عرضه خواهند کرد آنها را حمایت کند، مگر دولت و سیاست‌سر از تکنولوژی درمی‌آورند؟

بانک

تأمین بدهی مؤسسات متخلف با تحمیل تورم

سمااندھی مؤسسات غیرمجاز از محل اعتباری بانک مرکزی در حالی در دستور کار است که کمتر از اترن آن بر رشد پایه پولی و در نتیجه تورم ناشی از آن سخن به میان می‌آید؛ کاری که بر داشت از جیب مردم تعبیر شده است.

به گزارش ایران، سمااندھی تعاونی غیرمجاز که از ابتدای فعالیت دولت تدبیر و امید در دستور کار بانک مرکزی قرار گرفته بود، در پاییز امسال با تعیین تکلیف به ۹۸ درصد سیرده گذاران چهار موبدهه باقیمانده به مرحله پایانی خود رسید و اکنون کمیته منتخب رئیسان قوای مجریه، مقننه و قضائیه به دنبال رفع مشکلات باقیمانده هستند. در این رویه، به‌ازای دارایی‌های شناخته شده تعاونی غیرمجاز، خط اعتباری از سوی بانک مرکزی به بانک‌ها و مؤسسات اعتباری عامل تزریق می‌شود تا این سیرده گذاران تقسیم کنند. این خط اعتباری چیزی جز همان وام‌دهی بانک مرکزی به بانک‌ها و مؤسسات مالی اعتباری نیست. بر اساس جدول بانک مرکزی در پایان آبان ماه میزان بدهی بانک‌ها و مؤسسات مالی اعتباری به ۱۰۴۷۱ هزارمیلیارد ریال رسیده است، که این حجم بدهی در یکسال منتهی به آبان امسال ۹۱۴درصد و از ابتدای امسال ۱۰/۸درصد رشد داشته است.

بخشی از افزایش بدهی نظام بانکی به بانک مرکزی ناشی از خطوط اعتباری است که بانک مرکزی برای تعیین تکلیف سیرده گذاران مؤسسات غیرمجاز باقیمانده در اختیار بانک‌ها و مؤسسات اعتباری عامل گذاشته است. براساس گفته‌های فرشاد حیدری معاون نظارتی بانک مرکزی در موضوع مؤسسات مالی و اعتباری برای تعیین تکلیف بانکی عاملی منحل‌ه ۱۸هزارمیلیارد ریال رسیده است، از منطبق بر آردن، منطق، آسان و متحول می‌کنند، از منطبق دیگر امنیت مناطق مرزی را نیز تأمین می‌کند. همچنین به آسان و متحول می‌کنند، از منطبق دیگر امنیت مناطق مرزی را نیز تأمین می‌کند. اگر ما سرمایه گذاری کنیم در جهت راه اندازی و متحول می‌کنند، از منطبق دیگر امنیت مناطق مرزی را نیز تأمین می‌کند. اگر ما فقط سالی ۳۰۰مگاوات ظرفیت ایجاد کنیم، قادر خواهیم بود با این ظرفیت نزدیک به صددرصد تجهیزات مورد نیاز نیرو و گاه‌های

اسکناس قابل قبول باشد گفته می‌شود.

به بیان دیگر پایه پولی منابعی است که توسط بانک مرکزی منتشر شده و در چرخه اقتصاد در اختیار بانک‌های تجاری قرار می‌گیرد به گونه‌ای که بانک‌ها می‌توانند با استفاده از این منابع و از طریق خلق پول بانکی به گسترش حجم پول بپردازند. اختصاص ۲۱۷۵هزار میلیارد تومان برای سمااندھی تعاونی‌ها حدود نصف سرمایه است که مسکن مهر بر پایه پولی کشور اثر گذاشت. یک منبع آگاه در بانک مرکزی که خواست نامش ذکر نشود گفته، به‌طور حتم در شاخص‌های کلان اقتصادی به ویژه تورم اثر مستقیم دارد.

پروژه‌های عمرانی

- معاون برنامه سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران از اضافه شدن ظرفیت ۲۰هزار تنی تولید کاغذاز کرینات کلسیم طی ۱۸ماه آینده بر اساس مصوبه هیئت وزیران خبر داد.
- بانک آینده اعلام کرد که در راستای ساماندھی مؤسسات مالی غیرمجاز موفق شده تا پایان دی ماه سال جاری تکلیف بیش از ۹۹درصد سیرده‌گذران تعاونی اعتبار افضل توس را مشخص کند.
- بر اساس گزارش بانک مرکزی، نرخ تورم در ۱۲ماه منتهی به دی‌ماه ۱۳۹۶م ۱۰درصد شد تا در دومین ماه پیاپی تورم دورقمی ثبت شود.
- صادرات نفت ایران به اروپا در ۱۱ماهه سال ۲۰۱۷میلیارد دلار بود.
- برابری نسبت به مدت مشابه سال قبل به ۹/۳میلیارد پیورو رسید.
- کریستین لگارد رئیس صندوق بین‌المللی پول اعلام کرد: اگر تولید بیت کوین به این روال پیش رود، اتلاف انرژی به اندازه تولید سالانه برق در کشوری بزرگ مانند آرژانتین خواهد بود.

۴ جوان

۴ گزارش یک

مهران ابراهیمیان

گفت‌وگو با پروفسور اورعی درباره مشکلات توسعه نیروگاه‌های بادی (بخش دوم)

وزارت نیرو از تبدیل مجوزهای کاغذی به نیرو گاه‌های واقعی می‌ترسد

یادی را بسازیم، لذا به هیچ عنوان نمی‌توان ادعا کرد صنعت بادی گران است و این موضوع ناشی از دو فرض غلط است یعنی یا قصد جلوگیری از توسعه انرژی بادی را دارند که ناشی از تضاد منافع گروه‌های قدرت است و در بخش قبلی به آن پرداختیم یا در بخش‌های بعدی ترس از عدم اطلاع مسئولان از آورده‌های انرژی بادی در کشور است!

ما متعلق باد خیزر را داریم، تکنولوژی‌اش را هم داریم، هزینه‌های انتقال انرژی را هم در کشور داریم، نیروی انسانی را هم داریم و همه چیز این صنعت فراهم است و باید به این سوو حرکت کنیم.

اوضاع قوانین در حوزه توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر چگونه است؟
من به عنوان آدم بی طرف معتقدم از نظر وضع قوانین حمایتی، مجلس شورای اسلامی هر آنچه می‌توانسته انجام داده و قوانین موجود کافی است هر چند دولتی‌ها سعی می‌کنند تقصیر را بر گردن قوه مقننه بیندازند، البته مشکلی که در حوزه قوانین است این است که قوانین غیر شفاف و قابل تفسیر هستند. به عنوان مثال برای توسعه برق روستایی و انرژی‌های تجدید پذیر حدود ۷هزار ۰۰۰میلیارد تومان تأمین شده اما از این مبلغ تا لحظه مصاحبه ۳۳۴میلیارد تومان تخصیص یافته است، چه کسی بقیه را گرفته؟ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی که کار مهم‌تری داشته!

برخی از کارشناسان این کار را خیانت در امانت می‌دانند ولی در هر صورت تصمیم دولت در تخصیص تخصیص منابع اولویت‌هایی است که منابع را جابه‌جا می‌کند.

در حوزه اجرایی چه مشکلاتی برای سرمایه گذاری وجود دارد؟

من به عنوان کسی که در انجمن انرژی بادی با هفت کارگروه انجمن به دنبال توسعه این صنعت و کاهش مصرف آب از جمله آثار دیگر آن است چون برخلاف تأمین برق از انرژی فسیلی انرژی بادی اصلاً نیازی به آب ندارد.

به عنوان مثال منطقه شرق کشور توسعه‌نیافته‌تر از بقیه مناطق کشور است و اتفاقاً آن مناطق کرد پور بادی است. اگر ما سرمایه گذاری کنیم در جهت راه اندازی و متحول می‌کنند، از منطبق دیگر امنیت مناطق مرزی را نیز تأمین می‌کند. اگر ما فقط سالی ۳۰۰مگاوات ظرفیت ایجاد کنیم، قادر خواهیم بود با این ظرفیت نزدیک به صددرصد تجهیزات مورد نیاز نیرو و گاه‌های

۴ گزارش ۲

اقتصاد

سرویس اقتصادی۳۳۹۸۴۳۹

گفت‌وگو با پروفسور اورعی درباره مشکلات توسعه نیروگاه‌های بادی (بخش دوم)

وزارت نیرو از تبدیل مجوزهای کاغذی به نیرو گاه‌های واقعی می‌ترسد

انرژی‌های تجدید پذیر کمک کند اما در عمل درست بر عکس این است و معتقدند خدا نکند این ۹-۸هزار مگاوات شروع به کار کنند. آنها به دنبال این هستند که چگونه چوب لای چرخ سرمایه گذاران بگذارند که خدای ناکرده این کاغذها نیروگاه نشود!

چگونه و چرا نقش بازدارنده را ایفا می‌کنند؟

برای ترس‌های بی‌مورد! ساتابا از هر متقاضی‌ای و بر اساس ظرفیت تولید مبلغی باید بگیرد که اگر این مبلغ محقق شود حدود هزارو ۱۰۰میلیارد تومان است که ۶۰۰مگاوات نیروگاه را تأمین می‌کند و نگرانی استقبال از توسعه نیرو گاه و ناتوانی در تأمین منابع دارند.

چرا باوجود این مشکلات اقدام به اخذ مجوز ایجاد مزرعه بادی کرده‌اند؟

افرادی در ساتابا هستند و از دوستان من هم هستند و قصد بی حرمتی به آنها را ندارم، اینجا بحث اهلیت مطرح می‌شود که اهلیت نیز عبارت‌ند از توان سرمایه گذاری، توان تخصص و… که متأسفانه تخصص تشخیص اهلیت در ساتابا کمرنگ است. انتظار این است که حداقل کسانی که بر مسند می‌نشینند باید تخصص و اختیار لازم را داشته باشند. این وضعیت به مراتب در مناطق و استان‌های دیگر مثل خواف بدتر است. کارشناسی که در آنجا نشسته اصلاً چیزی را امضا نمی‌کند!

در حوزه سرمایه گذاری خارجی چطور؟ آیا این مشکلات با وجود معاونتی در وزارت اقتصاد و تسهیلاتی که برای سرمایه گذاران خارجی فراهم می‌کنند حل نشده است؟

در کشور ما مثل اینکه فقط قرار است حرف بزیم به جای اینکه کار انجام دهیم. در بیلبورهای سطح تهران دیده‌ام که سازمان جلب سرمایه‌گذاری‌های خارجی نوشته است که هنر کرده و ۲۸۵میلیارد دلار امکان جذب فراهم کرده است، طوری‌هم نوشته است انگار این مبلغ جذب شده است. در حالی که این سنگ اندازی‌ها در حوزه انرژی‌های تجدید پذیر نزدیک به صفر ریال در ایران جذب شده است. من با شرکت‌های بزرگ خارجی ۱۰سال کار کرده‌ام راه را دیوان سالاری با بسته‌است باز تخریب‌آموزها برای جذب سرمایه‌های خارجی بازنه است ولی ما تمایلی به جذب آنها نداریم. بی‌خارجی وقتی می‌آید که فضای اقتصادی شفاف باشد.

من نتوانال را برای سرمایه گذاری اولین ۵۰هسگواتی و توسعه و ۵۰۰مگاواتی دیگر سرمایه‌گذاری به ایران آوردم ولی یکی از گیره‌های اصلی این است که در قیرارداد خرید دیوان سالاری با بسته‌است باز تخریب‌آموزها برای جذب سرمایه‌های خارجی بازنه است ولی ما تمایلی به جذب آنها نداریم. بی‌خارجی وقتی می‌آید که فضای اقتصادی شفاف باشد.

سنواتال را برای سرمایه گذاری اولین ۵۰هسگواتی و توسعه و ۵۰۰مگاواتی دیگر سرمایه‌گذاری به ایران آوردم ولی یکی از گیره‌های اصلی این است که در قیرارداد خرید تضمینی نرخ تعدیل ارزی از زمان بهره برداری محاسبه می‌شود و کسی که می‌خواهد سرمایه گذاری کند می‌گوید با توجه به نرخ ارز و نوسانات آن نمی‌دانم چقدر می‌توانم سود ببرم. نکته بعدی دیگر این است که ساتنا فرق دلال و توسعه‌دهنده (developer) را نمی‌داند و تا زمانی که این روش‌ها باشد هیچ عقل سلیمی حاضر به سرمایه گذاری نیست و لطفاً این قدر بر گردن تحریم‌ها و سنگ اندازی‌های خارجی نیندازیم. اگر ما این مشکلات را رفع کنیم انگیزه اقتصادی زیادی وجود دارد زیرا در زمان حاضر نرخ بازگشت سرمایه ۲۰ تا ۳۵ درصد و دوره ۲۰ تا ۳۰ساله دارد و خارجی‌ها با این نگاه اولیه حاضر هستند در منطقه با ریسک بالا سرمایه گذاری کنند اما دلتویتم‌ها منتهسته‌اند که این کار نشود.

کاری شبیه بازار خود راوست!

پس با این اوصاف چه باید کرد؟

بهترین کار مملکت هم باید به زور انجام شود و انجمن ما شروع به نامه نگاری به رئیس‌جمهور کرده‌ایم تا شاید مشکل حل شود.

ساتابا!سازمان انرژی‌های تجدیدپذیر و بهره‌وری انرژی برق (برای این به وجود آمده که به توسعه

به رغم تداوم شیطنت‌های کنگره امریکا

ایران از نظر ریسک سرمایه‌گذاری در جهان به رتبه ۵ ارتقا یافت

اسیاه FATF شد. رئیس کمیته روابط خارجی مجلس نمایندگان امریکا از دولت این کشور خواست که برای اطمینان از باقی ماندن ایران در لیست سیاه «گروه ویژه اقدام مالی» (FATF) تلاش کند. گروه ویژه اقدام مالی یک لیست سیاه از کشورهایی که مقرر است مالی و پولشویی نگران کننده‌ای دارند منتشر می‌کند. در لیست منتشر شده تا سال ۲۰۱۵ کشورهای ایران و کره شمالی ایران به عنوان کشور‌های خطرناک شناخته می‌شد اما بنا به تعهد تهران به اجرای «برنامه اقدام»، منابع خارجی، رتبه اعتباری کشور در مرادوات بین‌المللی است.

به گفته محمد خزاعی معاون وزیر اقتصاد، این رتبه در سازمان همکاری و توسعه اقتصادی در دوران دولت هشتم به رتبه چهار از هفت رسیده بود اما در زمان تحریک‌های عده هفت رسید و ایران در زمره پرتریسک ترین کشورها قرار گرفت.

ایران رادر لیست سیاه FATF بگذارد
در همین حال یک عضو ارشد کنگره، خواستار تلاش واشنگتن برای قرار گرفتن ایران در لیست

در پی اظهارات رئیس دیوان محاسبات اعلام شد

حتی یک سنت از درآمدهای نفتی خارج از چرخه قانونی جابه‌جا نمی‌شود

در پی اظهارات عادل آذر، رئیس دیوان محاسبات مبنی بر واریز نشدن درآمد شرکت‌های زیر مجموعه وزارت نفت به خزانه، مدیر امور مالی شرکت ملی نفت ایران توضیحاتی را جهت تنویر افکار عمومی ارائه کرد.

به گزارش «جوان» به نقل از پایگاه اطلاع رسانی دولت، محمود بیلکار در ابتدا تأکید کرد که تمامی وجوه دریافتی حاصل از صادرات نفت خام و میعانات گازی بلافاصله به حساب‌های معرفی شده توسط بانک مرکزی واریز می‌شود و حتی یک سنت از آن خارج از چرخه قانونی ابلاغ شده به وزارت نفت جابه‌جا نمی‌شود، لذا ادعای مطرح شده توسط رئیس محترم دیوان محاسبات به نظر ناشی از عدم اطلاعات کافی در این زمینه است و عدم واریز وجوه حاصل از صادرات نفت خام و میعانات گازی به حساب‌های بانک مرکزی به کلی تکذیب می‌شود.

وی تصریح کرد: از آنجا که شرکت‌ها می‌توانند نسبت به تسویه حساب خود در سال بعد اقدام نمایند، شرکت ملی نفت ایران اواخر سال ۱۳۹۵ و در سال ۱۳۹۶ شروع به پرداخت بدهی‌های خود به صندوق توسعه ملی بابت صادرات فرآورده‌های نفتی کرد لکن در سال ۱۳۹۶ با توجه به استعلام وزارت نفت از معاونت حقوقی ریاست محترم جمهوری مبنی بر عدم شمولیت شرکت ملی نفت ایران در پرداخت سهم صندوق توسعه ملی از محل صادرات فرآورده‌های نفتی و تأیید معاونت حقوقی رئیس‌جمهور، از ادامه پرداخت خودداری به عمل آمد به همین دلیل مبالغ یاد شده به جای صندوق توسعه ملی به حساب خزانه‌داری کل کشور واریز شده است، لذا به نظر می‌آید این اعلام نظر دیوان محاسبات ناشی از اختلاف برداشت و تفسیر حقوقی باشد.

مدیر امور مالی شرکت ملی نفت افزود، با توجه به عدم بهره‌برداری کامل پالایشگاه ستاره خلیج فارس و نگرانی از کمبود بنزین، ستاد تدابیر ویژه اقتصادی شورای امنیت ملی حسب مصوبه خود برای سال ۱۳۹۵ به وزارت نفت اجازه داد از خارج بنزین وارد و بهای آن را با خوراک میعانات گازی تحویلی به پتروشیمی‌های داخلی تهران نماید، لذا شرکت ملی نفت ایران اقدام به واردات بنزین از خارج کشور و تهاتر آن با بهای خوراک میعانات گازی تحویلی به پتروشیمی‌های داخلی کرده و گزارش عملکرد را هم ره سه ماه یک بار توسط وزارت نفت به دبیرخانه ستاد تدابیر ویژه اقتصادی ارسال نموده است. این نکته روشن می‌کند که عدم واریز وجه موردنظر دیوان به خزانه کل کشور به علت تهاتر بنزین وارداتی و بر اساس مجوز اخذ شده صورت گرفته است.

وی در پایان خاطر نشان کرد که وزارت نفت در روزهای آینده اطلاعات بیشتری مرتبط با این موضوع را به اطلاع افکار عمومی خواهد رساند.

رمزنگاری تراکنش‌های مالی از نیمه بهمن

بانک مرکزی انجام تمام تراکنش‌های مالی به جز پرداخت قبوض عمومی در تمام سیستم‌هایی را که به جای فیزیکی کارت از اطلاعات آن استفاده می‌شود منوط به رمزنگاری میبد تا مقصد تراکنش کرد. به گزارش «جوان» به نقل از بانک مرکزی، به منظور ارتقای سطح امنیت مبادلات کارتی مردم و پیشگیری از سوءاستفاده احتمالی از اطلاعات حساس کارت در مسدالت الکترونیکی بدون حضور کارت، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، طی بخشنامه‌ای از نیمه بهمن سال جاری، انجام تمام تراکنش‌های مالی را به جز پرداخت قبوض عمومی، در تمام مسیرهایی که به جای فیزیکی کارت از اطلاعات آن استفاده می‌شود منوط به رمزنگاری میبد تا مقصد تراکنش کرد.

مطابق این بخشنامه، اطلاعات حساس کارت مردم، نظیر رمز دوم، نام شاخه یا نام مسیرهایی که فاقد رمزنگاری مناسب بوده و امکان ذخیر سزاتی یا مشاهده آن توسط سیستم‌های غیر از بانک یا ارائه دهنده خدمات پرداخت وجود دارد، مبادله شوند. همچنین طی بخشنامه یاد شده و به منظور ارتقای سطح خدمات برنامه‌های کاربردی پرداخت همراه، امکان استعلام مانده حساب متصل به کارت برای تمام کارت‌های بانک‌ها در مرکز شتاب فراهم می‌شود.

نوسازی بافت‌های فرسوده کلنگ در بهمن، اجرا در شهریورماه!

با اظهار نظر سرپرست شرکت عمران و بهسازی شهری به نظر می‌رسد کلنگ نوسازی بافت‌های فرسوده در بهمن‌ماه امسال به زرمین زده شود اما اجرا در شهریورماه سال آینده در دستور کار قرار گیرد!

سرپرست شرکت عمران و بهسازی شهری گفت: در دهه فجر دو طرح سربست شهری بزد و بهوشهر بر اساس مدل محله سرویس کلنگ می‌زنیم و پیش بینی می‌کنیم با تصویب طرح مسأ در لایحه بودجه پیشنهادی ۱۳۹۷ از شهروبرماه شاهد آغاز برنامه ملی بازآفرینی تحت عنوان طرح پیشگام» باشیم.

به گزارش ایسنا، هوشنگ عشایری در نشستنی اظهار کرد: تک مشکلاتی که قرار است در بافت‌های تاکارآمد بازسازی شوند مشخص شده، ابزارها و منابع مورد نیاز هم در لایحه قانون بودجه ۱۳۹۷ پیش‌بینی و تقدیم مجلس شده است و منتظر تصویب هستیم. پیش‌بینی ما این است که شهروبرماه این طرح شروع شود، بنابراین از الان تا شهریور مدتی در نظر گرفته ایم که به عنوان پشتوانه طرح پیشگام است. بدین صورت که اراضی دولتی در اختیار خود را که از قبل خریداری کرده‌اند در اختیار توسعه‌گران قرار دهیم و آنها شروع به ساخت و ساز می‌کنند.

عشایری در پاسخ به سؤال ایسنا که چه نوع مدل اقتصادی برای توسعه‌گران در نظر گرفته‌اید، گفت: مدل اقتصادی این است که برای زمین هیچ گونه ارزش گذاری اولیه تعیین نمی‌کنیم و زمین را در یک فضای رقابتی در اختیار توسعه‌گران قرار می‌دهیم، آنها در این فضا قیمت پیشنهادی ساخت را به ما می‌دهند. کسی که کمترین قیمت پیشنهادی را بدهد برنده فعالیت در آن محله خواهد شد.

پس از اینکه پروژه به اتمام رسید مطالبه توسعه‌گرمز از ما، میزان هزینه‌ای که بر اساس قیمت‌ها داده به اضافه ۱۸درصد سود خواهد بود. قیمت کارشناسی خانه‌ای که ساخته شده را تعیین می‌کنیم و بر اساس هزینه‌ای که کرده به اضافه ۱۸درصد به او پرداخت می‌کنیم، مابقی اگر چیزی باقی ماند برای دولت است اگر هم چیزی نماند ما به هدف خود که ارتقای کیفیت محله است رسیدیم. اگر هم توسعه‌گران اضافه بر ارزش ریالی پروژه هزینه کرده باشند ما به صورت نقد یا غیرنقدی از اراضی دیگر خود به آنها پرداخت خواهیم کرد.

وی تأکید کرد: با این روش، ما عملاً به توسعه‌گران تضمین سود می‌دهیم، یعنی به جز سود پیمانکاری‌اش، ۱۸درصد را تضمین می‌کنیم. هیچ گونه ریسک سرمایه گذاری به آنها تحمیل نمی‌شود و فقط ریسک فروش باقی می‌ماند.

ایران به عنوان کشور «اطمینان از باقی ماندن همکار و اعمال مجدد اقدامات متقابل علیه این کشور، در نامه آمده است؛ «اطمینان از باقی ماندن ایران به عنوان کشورهای خطرناک شناخته می‌شد اما بنا به تعهد تهران به اجرای «برنامه اقدام»، منابع خارجی، رتبه اعتباری کشور در مرادوات بین‌المللی حمایت خواهد کرد.»

مجلس نمایندگان امریکا از دولت این کشور خواست که برای اطمینان از باقی ماندن ایران در لیست سیاه «گروه ویژه اقدام مالی» (FATF) تلاش کند. گروه ویژه اقدام مالی یک لیست سیاه از کشورهایی که مقرر است مالی و پولشویی و تأمین مالی تروریسم منتهم کرد، در نامه آمده است؛ «اطمینان از باقی ماندن ایران به عنوان کشورهای خطرناک شناخته می‌شد اما بنا به تعهد تهران به اجرای «برنامه اقدام»، منابع مالی آمریکا و تمامیت سیستم مالی بین‌المللی حمایت خواهد کرد.»